

Sygn. akt II Ca 84/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak SSO Paweł Hochman (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim
na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego D. D. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową P. Ś.
przeciwko B. D.
o podwyższenie alimentów
na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku
z dnia 10 grudnia 2014 roku, sygn. akt III RC 248/14

oddala apelację.

Sygn. akt. II Ca 84/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Radomsku, po rozpoznaniu sprawy z powództwa małoletniego powoda D. D. (1) przeciwko B. D. o podwyższenie alimentów, podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, określone ostatnio ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Radomsku, w sprawie sygn. akt III RC 309/11, z dnia 24 października 2011 roku, uznane za wystarczające wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim, z dnia 05 lutego 2013 roku, w sprawie sygn. akt I C 1787/12, z kwoty po 750 złotych miesięcznie do kwoty 1000 złotych, płatne do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda - jego matki P. Ś. w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 maja 2014 roku oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Jednocześnie Sąd nakazał pobrać od pozwanego B. D. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 150 złotych za klauzulę wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Małoletni D. D. (1) ur. (...) jest synem P. Ś. i B. D..

W dniu 05 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim rozwiązał przez rozwód związek małżeński B. D. i P. D. z domu Ś.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron D. D. (1) urodzonym (...) w K. powierzył matce i ustalił miejsce pobytu dziecka w miejscu każdorazowego zamieszkania matki. Sąd ograniczył B. D. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dotyczących dziecka takich jak: wybór szkoły, kierunku kształcenia, organizacji wypoczynku, sposobu leczenia. Sąd ustalił również kontakty ojca z małoletnim synem. Obowiązkiem wychowania i utrzymania małoletniego syna stron obciążył oboje rodziców i w związku z tym alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Radomsku w sprawie sygn. akt III RC 309/11 dnia 24 października 2011 roku należne od B. D. na rzecz D. D. (1) w kwocie po 750 złotych miesięcznie, pozostawił bez zmian.

P. S. ma 28 lat. Z zawodu jest ekonomistą. Pracuje obecnie w (...) na stanowisku kasjera. Zarabiała w 2014 roku netto ok. 1254,20 złotych.

Małoletni powód w styczniu 2015 r. skończy lat 6. D. D. (1) od września 2013 roku do czerwca 2014 roku uczęszczał do przedszkola. Koszty związane z uczęszczaniem małoletniego powoda do przedszkola - matka określiła na kwotę ok. 700 - 800 złotych miesięcznie. Małoletni uczęszczał do przedszkola samorządowego, położonego ok. 5 km od miejsca zamieszkania. Matka ponosiła koszty związane z dowożeniem syna do przedszkola (pokonywała trasę ok. 10 km - dziennie korzystając z samochodu swego ojca). Miesięczny koszt dojazdu do przedszkola matka oceniła na kwotę ok. 200 złotych.

Obecnie małoletni powód uczęszcza do zerówki, która znajduje się w szkole. P. Ś. w następujący sposób określiła koszty związane z utrzymaniem małoletniego D.: koszty wyżywienia to kwota ok. 20 złotych dziennie - czyli ok. 600 złotych miesięcznie, plus prowiant zabierany do szkoły 10 złotych dziennie tj. kwota ok. 250 złotych miesięcznie - łącznie miesięczne wyżywienie małoletniego D. to kwota ok. 850 złotych. Dziecko nie ma zalecanej żadnej diety. Koszt ubioru małoletniego powoda średniomiesięcznie - to kwota 300 - 400 złotych. Podręczniki do klasy (...) kosztowały ok. 200 złotych, szeroko rozumiane pomoce szkolne to wydatek w kwocie ok. 200 - 300 złotych miesięcznie. Na kredki jak to określiła P. Ś. „lepszej jakości” trzeba wydać 20 - 30 złotych. Za plecak matka zapłaciła 100 złotych. Składka na komitet rodzicielski 60 złotych, składka na ubezpieczenie 40 złotych. W klasie, do której uczęszcza małoletni powód są organizowane jednodniowe wycieczki, do K. na spektakl lalkowy, do muzeum w R., do kina w R.. Koszt jednego wyjazdu do R. to kwota 30 - 40 złotych, a do K. 80 złotych. Małoletni dość często choruje na schorzenia górnych dróg oddechowych. Małoletni nie cierpi na żadne choroby przewlekłe. Średniomiesięcznie na lekarstwa (związane z leczeniem infekcji) matka przeznacza ok. 200 - 300 złotych. Na środki czystości, higieny i pielęgnacji syna potrzebna jest kwota 300 - 400 złotych. Jesienią został zakupiony małoletniemu powodowi rowerek za kwotę 340 złotych. Chłopiec miał zakupiony - latem minionego roku - także rowerek stacjonarny, za kwotę 199 złotych. D. posiada tablet zakupiony wiosną bieżącego roku za kwotę 300 złotych. Małoletni ma zakupioną hulajnogę za cenę 250 złotych. Na zakup zabawek matka przeznacza średnio ok. 200 złotych miesięcznie. Małoletni uczęszcza na basen i korzysta z lekcji pływania, koszt miesięczny kursu pływania to 200 złotych.

Koszty związane z utrzymaniem mieszkania P. Ś. przedstawiła w następujący sposób: wraz z synem zamieszkuje na piętrze domu rodziców, korzysta ze 130 m² powierzchni domu. Koszt opału w sezonie grzewczym (tj. od końca września do połowy kwietnia), który ponosi P. D. to kwota 1000 złotych miesięcznie, jest to opał węglowy z dodatkiem drewna opałowego. Opłata za telewizję cyfrową wynosi ok. 50 złotych miesięcznie, telefon stacjonarny 100 złotych, Internet bezprzewodowy 99 złotych, energia elektryczna 100 złotych miesięcznie - w miesiącach letnich, a ok. 150 złotych - w miesiącach zimowych, woda 50 złotych miesięcznie. W sezonie wiosenno - letnim koszt ogrzewania wody to kwota około 100 złotych miesięcznie. Wywóz szamba 100 złotych miesięcznie, wywóz śmieci 10 złotych miesięcznie. Koszt związane z bieżącymi naprawami i konserwacją domu takie jak np.: naprawa schodów wewnętrznych to koszt ok. 4000 złotych, postawienie komina zewnętrznego - przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie była w stanie

doprecyzować kosztów związanych z tą inwestycją. Koszt napraw przedstawicielka ustawowa określiła na kwotę ok. 100 złotych miesięcznie. Zakup butli z gazem ok. 50 - 100 złotych miesięcznie.

P. Ś. wskazała, iż średniomiesięcznie potrzebuje na utrzymanie siebie i syna kwotę około 3500 złotych. Przedstawicielce ustawowej małoletniego powoda pomagają rodzice, jednakże P. Ś. nie była w stanie określić w jakiej wysokości pieniężnej jest ta pomoc.

W okresie wakacyjnym matka stara się wyjeżdżać z synem. W kosztach związanych z wyjazdami partycypują rodzice P. Ś..

Pozwany B. D. ma 28 lat. Z zawodu jest handlowcem. Wykazuje zdolności organizacyjne. Pozwany zna biegle język angielski. Posiada praktyczne umiejętności i wiedzę w zakresie odzyskiwania metali kolorowych. Pracuje w spółce (...). Towarzyszył osobom biorącym udział w ekspozycjach handlowych. Wynagrodzenie za pracę w wysokości 1535 złotych netto jest jedynym dochodem pozwanego. Pozwany w dniu 28 lipca 2014 r. rozwiązał z pracodawcą - spółką (...) umowę o pracę za porozumieniem stron. B. D. inwestował na giełdzie do 2011 roku - obecnie tego nie czyni.

Pozwany w następujący sposób określił koszty związane ze swoim utrzymaniem: nie ponosi kosztów związanych z zabezpieczeniem zamieszkiwania, gdyż koszty te ponosi pracodawca B. D.. Na wyżywienie potrzebuje 400 - 450 złotych miesięcznie, na ubiór wydaje ok. 100 złotych miesięcznie. Pozwany stara się kupować synowi (poza alimentami) np. ubrania, zabawki. Pozwany ma możliwości korzystania z nieruchomości należących do jego rodziców, jak również z użyczenia mu samochodów wraz z zabezpieczonym paliwem. W czasie ustalonych przez Sąd spotkań pozwany ponosi koszty utrzymania małoletniego powoda. Spotkania w okresach wakacyjnych wiążą się niekiedy z pobytem małoletniego w miejscowości nadmorskiej z wykorzystaniem miejsca w ośrodku prowadzonym przez rodziców pozwanego. Swoje potrzeby B. D. ocenił na kwotę 700 złotych miesięcznie. Pozwany w zakresie swojego utrzymania nie korzysta z pomocy rodziców.

Pozwany nie posiada żadnej nieruchomości. Cenniejsze ruchomości pozwany - jak sam określił - pozostawił swojej byłej żonie. Po rozwiązaniu małżeństwa nie toczyła się sprawa o podział majątku dorobkowego. B. D. nie posiada samochodu, dysponuje autem służbowym T. (...).

Pozwany poza małoletnim powodem nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Ojciec utrzymuje kontakt z synem. Małoletni D. był przez 7 dni - w okresie wakacyjnym - z rodzicami pozwanego nad Morzem (...)w U..

Pozwany cierpi na boreliozę odkleszczową. Szybciej się męczy - w związku z tym - jak wskazał - zmienił pracę na mniej mobilną.

Odnosząc się do powyższych ustaleń faktycznych, Sąd pierwszej instancji wskazał, że zostały one ustalone na podstawie bezspornych twierdzeń stron. Znajdują też oparcie w dowodach w postaci dokumentów złożonych przez strony - w ocenie Sądu nie budzących wątpliwości co do swej mocy dowodowej oraz w zeznaniach świadków. Sąd ustalił stan faktyczny ponadto na podstawie dowodu z przesłuchania pozwanego i przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda.

Zeznania świadka K. Ś. (vide k. 255 - 256) oraz E. P. (vide k. 233 - 234) nie wniosły do sprawy istotnych informacji związanych z kosztami utrzymania małoletniego powoda oraz z ewentualną inną zmianą dotyczącą stosunków alimentacyjnych.

Sąd zważył, iż powództwo jest tylko częściowo zasadne i znajduje oparcie w treści art. 138 kro -zgodnie, z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zmniejszenie się lub zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne

zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Są to okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu.

Od uprzednio ustalonych alimentów dla małoletniego D. D. (1) upłynął okres prawie 3 lat. W okresie tym nastąpiła zmiana stosunków, o której mowa w powyższym artykule wyrażająca się, po stronie małoletniego powoda D. D. (1), który ma obecnie prawie 6 lat, wzrostem kosztów jego utrzymania związanych z rozwojem i rozpoczęciem edukacji przedszkolnej. Zmieniła się także siła nabywczą pieniądza. Generalnie zasadzoną wówczas kwotą można było w szerszym zakresie zabezpieczyć potrzeby małoletniego powoda.

Sąd kierując się materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie a także doświadczeniem życiowym i zawodowym dokonał istotnej korekty w ocenie potrzeb małoletniego powoda w stosunku do zestawienia wydatków przedstawionych przez jego matkę - przedstawicielkę ustawową P. Ś.. Zdaniem Sądu koszty utrzymania małoletniego D. D. (1) - wraz z kosztami utrzymania mieszkania na niego przypadającymi mogą oscylować w granicach ok. 1400 złotych. Tak przyjęta wysokość uwzględnia dostarczanie małoletniemu powodowi tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, zapewnienie pielęgnacji, pieczy, przygotowania do życia w społeczeństwie oraz rozwijania, w miarę możliwości, zainteresowań i uzdolnień. Niewątpliwie małoletni powód nie posiada żadnego majątku, z którego dochody wystarczyłyby na jego utrzymanie. Małoletni D. D. (1) wymaga pomocy rodziców. Żądana przez matkę małoletniego, na rzecz syna, kwota 1800 złotych alimentów miesięcznie jest, zdaniem Sądu, nadmierna i nie znajduje uzasadnienia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Zasądzenie od pozwanego B. D. żądanej kwoty przerzuciłoby w całości ciężar utrzymania syna na pozwanego, a przecież matka małoletniego jest osobą młodą, zdrową, pracuje i powinna chociaż w części partycypować w kosztach utrzymania małoletniego powoda.

Ustalając, że udział matki powoda powinien być znacznie mniejszy niż pozwanego Sąd zważył, że zgodnie z art. 135 § 2 kro matka małoletniego powoda ponadto spełnia obowiązek alimentacyjny wobec syna także poprzez osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie oraz poprzez sprawowanie stałej pieczy nad nim. Jednakże sprawowanie pieczy i opieka nad małoletnim nie uzasadnia, w powyższym przypadku, zwolnienia w całości powódki z partycypowania w kosztach utrzymania syna.

Sąd zważył, iż sytuacja materialna pozwanego nie uległa - od daty orzeczenia rozwodu - zasadniczej zmianie. Wprawdzie B. D. przedstawił zaświadczenie, z którego wynika, iż z dniem 28 lipca 2014 r. została z nim rozwiązana umowa o pracę, jednakże - z uwagi na treść art. 136 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, iż jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Stąd Sąd nie uwzględnił wynikłej z rozwiązania umowy o pracę zmiany przy orzekaniu w przedmiocie podwyższenia alimentów - jako okoliczności mogącej uzasadniać stanowisko procesowe pozwanego wyrażone we wniosku o oddalenie w całości żądania pozwu. Za częściowym uwzględnieniem powództwa przemawiają dowiedzione w sprawie niewątpliwie wyższe potrzeby związane z utrzymaniem małoletniego w zakresie przyjętym przez Sąd pierwszej instancji.

Ponadto dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy Sąd uznał, iż poziom życia pozwanego jest wysoki. Stopa życiowa małoletniego powoda nie powinna odbiegać od poziomu życia jego ojca, bowiem dzieci mają prawo do równiej stopy życiowej z ich rodzicami i to zarówno wtedy gdy mieszkają z nimi wspólnie jak i wówczas, gdy żyją oddzielnie. W związku z powyższym, zdaniem Sądu, zasadne jest podwyższenie alimentów o kwotę wskazaną w sentencji wyroku.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami.

Wysokość alimentów ustalona w wyroku poprzednim zaspokajała wszystkie potrzeby uprawnionego w dostatecznych rozmiarach. Jednakże zaistniałe zmiany po stronie małoletniego powoda uzasadniają podwyższenie alimentów w kwocie wskazanej w sentencji wyroku. Żądanie w pozostałym zakresie jako zbyt wygórowane i nieodpowiadające przesłankom z art. 138 kro Sąd oddalił.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd w pkt 4 sentencji wyroku nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 150 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa. Podstawę rozstrzygnięcia w pkt 4 wyroku stanowił art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Kwota 150 złotych stanowi opłatę stosunkową, która jest pobierana w sprawach o prawa majątkowe. Opłata powyższa została wyliczona jako 5% wartości przedmiotu sporu czyli 5% z kwoty 3000 złotych.

Na mocy art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego B. D. kwotę 6 złotych za klauzulę wykonalności.

Ponadto Sąd zważył, że powództwo zostało wprawdzie uwzględnione częściowo, jednakże przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie jest zobowiązana do ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na ustawowe zwolnienie jej z tego obowiązku (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) jak również ze względu na zasady współżycia społecznego.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika pozwanego od oddalonej części powództwa. Sąd miał na uwadze, iż przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda dochodziła roszczenia w dobrej wierze. O słuszności dochodzonego roszczenia mogła być subiektywnie przeświadczona, w chwili złożenia pozwu. Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanego zaskarżając go w części, tj. w punktach 1, 3 i 4 zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na wynik sprawy polegający na mylnym przyjęciu, że koszty bezpośredniego utrzymania małoletniego powoda wynoszą ok. 1.400 zł. miesięcznie, a tym samym, że kwota 1.000 zł. (podwyższona z 750 zł.) zasądzona od pozwanego tytułem alimentów jest adekwatna i odpowiada usprawiedliwionym potrzebom małoletniego syna oraz możliwościom majątkowym i zarobkowym pozwanego, w sytuacji gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie prowadzi do zupełnie odmiennych wniosków, oraz naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku tj. art. 233 kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na przyjęciu, że potrzeby małoletniego zwiększyły się a sytuacja materialna pozwanego jest na tyle dobra że może płacić wyższe alimenty, gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje ku temu dostatecznych podstaw i prowadzi do odmiennych wniosków.

Wskazując na powyższe apelujący wnosił o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych za postępowanie odwoławcze, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji przy uwzględnieniu kosztów procesu za postępowanie odwoławcze jako części kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że kwestionując zaskarżony wyrok pełnomocnik pozwanego wyraził pogląd, że w przedmiotowej sprawie od lutego 2013 roku nie zaszły zmiany uzasadniające podwyższenie kwoty alimentów.

Powyższe stanowisko jest nieuzasadnione w pierwszej kolejności z tego powodu, że skarżący bezpodstawnie odwołuje się do daty jakiegoż wyroku rozwodowego nie dostrzegając, że alimenty w kwocie 750 zł były zasądzone już pod koniec października 2011 roku.

W przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom wskazanym w skardze apelacyjnej Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się uchybień skutkujących błędem w ustaleniach faktycznych. Wskazana, jako niezbędna dla zaspokojenia potrzeb małoletniego kwota 1400,- zł. nie jest w ocenie Sądu Okręgowego zawyżona i znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym oraz odpowiada doświadczeniu życiowemu. Koszt utrzymania dziecka w wieku szkolnym również w opinii Sądu Okręgowego jest wyższy niż koszt jaki należy na ten cel przeznaczyć przed rozpoczęciem edukacji. Podkreślić należy, że pozwany kontestując powyższe rozstrzygnięcie całkowicie pominął wskazaną również w orzeczeniu sądu pierwszej instancji okoliczność, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Skoro pozwany funkcjonuje na wysokiej stopie życiowej (czemu w świetle okoliczności przedmiotowej sprawy trudno zaprzeczyć) to trudno pozbawić tego prawa małoletniego powoda.

Podnieść należy, że wskazana w uzasadnieniu apelacji argumentacja odnosząca się do poszczególnych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego powoda, w świetle powyższych uwag nie może odnieść oczekiwanego skutku. Trudno oczekiwać od P. Ś., że wszystkie koszty związane z utrzymaniem syna będzie dokumentował zbieranymi rachunkami. Jednocześnie w ocenie Sądu Okręgowego sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie, jak sugeruje pozwany, że wydatki na ubranie dziecka wieku 7 lat zamykają się w kwocie od 100 do 150 zł. Nie sposób również przyjąć, że miesięcznie na wyżywienie dziecka wystarcza 300 zł. Powyższe stanowisko wynika zapewne z braku świadomości co do potrzeb dziecka i jakiegokolwiek doświadczenia w zakresie czynienia na jego rzecz zakupów. Zgadzać się z autorem apelacji, że przedstawione przez przedstawicielkę ustawową małoletniego rachunki z pewnością nie odzwierciedlają tylko zakupów czynionych dla zaspokojenia potrzeb powoda wskazać należy, że okoliczność ta nie może prowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Niezrozumienie ze strony Sądu Okręgowego budzi również fakt, że pozwany kwestionuje potrzeby dowozu dziecka do szkoły skoro sam ma do własnej dyspozycji udostępniany przez pracodawcę samochód T. (...). Bez znaczenia przy tym pozostaje okoliczność, że przedstawione w związku z zakupem paliwa faktury są opatrzone adnotacją, że paliwo to kupowane było „na ciągnik”. Chcąc skorzystać z jakiegokolwiek pojazdu trzeba pokryć koszty związane z jego utrzymaniem, o czym pozwany zdaje się zapominać.

Odnosząc się z kolei do zawartych w uzasadnieniu skargi apelacyjnej uwag dotyczących kosztów utrzymania mieszkania, ponoszonych przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda wskazać należy, że nawet jeśli w/w nie partycypuje w tych kosztach (koszty te pokrywają jej rodzice) to nie zwalnia to pozwanego z obowiązku łożenia alimentów, których wysokości musi uwzględniać również wydatki związane z mieszkaniem. Obowiązek alimentacyjny względem małoletniego D. D. (1) ciąży w pierwszej kolejności na rodzicach dopiero później na krewnych w dalszym stopniu pokrewieństwa (art. 132 kro).

Również zarzut dotyczący przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w przepisie art. 233 § 1 kpc nie mógł odnieść skutku. Zasada ta wyraża się w dokonaniu jej według własnego przekonania sądu, opartego na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Jej istotną cechą jest bezstronność, brak arbitralności i dowolności, przestrzeganie zasad logicznego rozumowania i zasad doświadczenia życiowego w wyciąganiu wniosków. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza zatem uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy dowodowej i wiarygodności. Wyłącznie w przypadku gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Aby zarzut odnoszący się do naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów mógł zostać uwzględniony, nie wystarczy przedstawienie alternatywnego stanu faktycznego - należy podważyć prawidłowość dokonanej przez sąd oceny dowodów, wykazując, że jest ona wadliwa lub błędna. Skuteczne postawienie zarzutu dowolnej oceny dowodów wymaga zatem wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (vide: wyrok SN z 6.11.1998r., II CKN 4/98, LexPolonica nr 1934200; wyrok SA w

Poznaniu z 5.02.2014r., I ACa 1217/2013, LexPolonica nr 8237810 oraz wyrok SA w Poznaniu z 19.12.2013r., I ACa 1039/2013, LexPolonica nr 8237800).

Analiza podnoszonych w apelacji argumentów nie pozwala przyjąć, że skarżący sprostał powyższym wymogom. Sąd Rejonowy trafnie ocenił możliwości zarobkowe pozwanego, słusznie pominął konsekwencje związane z rezygnacją z lepiej płatnej pracy. Bez znaczenia dla oceny możliwości zarobkowych pozwanego pozostają również sygnalizowane przez niego problemy zdrowotne związane z boreliozą odkleszczową. Pozwany nie wykazał, że powyższe schorzenia pozbawia do możliwości zarobkowania i skutkuje osiągnięciem zaniżonych dochodów. O dobrej pozycji zawodowej pozwanego świadczy jej młody wiek, kwalifikacje zawodowych w tym znajomość języka angielskiego oraz doświadczenie zdobyte na dotychczas zajmowanych stanowiskach. W tym miejscu należy przypomnieć, zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W ocenie Sądu Okręgowego, B. D. posiada możliwości osiągnięcia dochodów znacznie przekraczających kwotę 1800 zł. Okoliczność, że nie wykorzystuje tych możliwości twierdząc, że nie ma w tym zakresie istotnych potrzeb nie może stanowić podstawy do obniżenia zasądzonych od niego alimentów.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zaskarżone orzeczenie zostało oparte na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, który to stan Sąd Okręgowy przyjmuje za własny.

Ustalone okoliczności uzasadniają zastosowanie art. 138 kro i podwyższenie alimentów o kwotę 250 zł miesięcznie. Ustalona przez Sąd pierwszej instancji tytułem alimentów kwotę 1000 zł odpowiada jednocześnie dyrektywom wynikającym z art. 135 § 1 kro.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 § 1 kpc orzekł o oddaleniu apelacji jako oczywiście nieuzasadnionej.